

הדלקת נרות: 18:34

צאת השבת: 19:46

מוצ"ש לר"ת: 20:36

הזמנים לפי אופק ירושלים

פרקי אבות - א'

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

הגורם השלישי

כדי שיהיה אפשר לעזור לבני זוג ביישוב מחלוקות ובהשכנת שלום בית, המנחים חייבים להיות ניטראליים ולא משוחזדים.

לאור זאת על בני הזוג להפנים שבכל מקרה שבו מתגלע וויכוח, מחלוקת, ריב או מתיחות שמצריכים קבלת עזרה מבחוץ, אסור לפנות אל ההורים או אל קרובי משפחה אחרים, אלא אך ורק לגורם שלישי ניטראלי. ההורים והקרובים משוחזדים בדרך כלל, וברוב המקרים נוטים לתפוס את הצד הקרוב אליהם ולכן הם לא יכולים להציע פתרונות הולמים.

זאת ועוד, כאשר מתלוננים בפני ההורים על אחד מבני הזוג, מצטיירת בעיני המשפחה תמונה הרבה יותר חמורה ממה שהיא באמת. וכולם חושבים מי יודע מה עוד הם מסתירים? הזוג הופך להיות נושא השיחה של כל המשפחה, והכי גרוע, אפילו אחרי שעברו שנים רבות מאז המקרה, המשפחה לא שוכחת לבן הזוג את מעשיו. ולמרות שהאשה או האיש אומרים שעכשיו הכל בסדר, ואין שום בעיה, במשפחה עדיין חושבים שהיא או הוא סובלים בשקט. הכתם נשאר לתמיד, וזה ירדוף את בני הזוג למשך כל חייהם. כאן המקום לפנות אל ההורים או הקרובים שקוראים שורות אלה ולומר להם שאם בני הזוג פנו אליכם בבעיה כלשהי, קטנה או גדולה, תעשו איתם חסד ותפנו אותם ליעוץ מקצועי.

אל תנסו לסדר להם את העניינים, מפיין שאין לכם את הכלים לכך. יעוץ נישואים הוא מקצוע לכל דבר, וכמו שלא ניגש לתקן מכשיר מבלי להכיר אותו לפני ולפנים, כך לא ניגש לטפל בשלום בית מבלי ללמוד את רזי המקצוע כי הנזק עלול להיות גדול מאד. עליכם לדעת שלא כל רב עיר או רב בית כנסת, או אשתו של הרב, או אדם חכם, יכולים לפתור קשיים בין בני זוג. העובדה שהאנשים הללו הם אנשי ציבור ומעורים בחברה לא מקנה להם עדיין את היכולת ליעוץ נכון.

יותר מזה, בני זוג שפנו ליעוץ לא מקצועי, ו"היעוץ" הזה לא הצליח להשכין שלום ביניהם, נשארים עם הרגשה של יאוש, והם הולכים לגירושין ומצדיקים זאת בטענה - כבר היינו אצל יועצים וזה לא עזר... אדם שזקוק לניתוח מורכב, ובמקום ללכת לפרופסור, הוא הולך לחובש והחובש כמובן לא מצליח לרפא... האם נכון לומר שהאיש הזה מיצה את האפשרות הרפואית??

פרשת השבוע

מידת הענוה

"ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם..." דרשו רבותינו אהרון לא קרב אל המזבח אלא עד לאחר שאמר לו משה, לפי שהיה אהרן בוש וירא לגשת. אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת.

ועוד אמרו רבותינו כדמות עגל בעל קרניים נדמה לאהרון על גבי המזבח ונרתע לאחריו מעוון העגל שהיה בידו, ולכן חשב והרגיש שאינו ראוי לעמוד ולשרת לפני ה'.

עד שאמר לו משה אל אהרון "קרב אל המזבח ועשה את חטאתך", לכך נבחרת - זה מה שהקב"ה חפץ ורוצה, שהאדם לא ירגיש את עצמו שלם ויבוא לידי גאווה כמו שנאמר וישמון וישרון ויבצעט.

אלא ירגיש את עצמו כחסר ואינו ראוי ויתנהג במידת הענוה, וזה יעשה אותו כרצוי וראוי לעבוד לפניו יתברך, וכדברי הרמב"ן באגרתו "לכן השפל עצמך וינשאך המקום".

בעניין זה מסופר על אחד מתלמידיו של החפץ חיים זצ"ל שהיה תלמיד חכם מופלג ובקי גדול בש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים ובספרי ההלכה, והנה אחת העיירות החשובות הציעו לו לכהן כרבה של העיירה, אך הוא סירב לכך ולא רצה גדולה וכבוד.

אולם בשל ההפצרות הרבות שהפצירו בו הלך לרבו החפץ חיים לשאול את פיו לדעה מה יעשה.

החפץ חיים אמר לו שעליו ללכת ולכהן כרבה של העיר, אך הוא טען כנגד שהוא חושש ומתיירא מלהורות הלכה לרבים.

השיב לו החפץ חיים במתק שפתיים ואמר: "תאמר לי אתה, אז את מי אתה רוצה שימנו כרב העיירה, אדם שלא מפחד להורות? רק מי שהוא מיראי ההוראה הוא הראוי והמתאים להורות!"

זה שאמר משה לאהרון, אם אתה מתיירא מפני החטא ואתה מרגיש חסר - אתה הוא הראוי באמת ובך ה' חפץ, קרב אל המזבח!

יהי רצון שנוכה לדבוק במידת הענוה ונרגיש עצמנו חסרים תמיד ונשאף לגדול עוד ועוד בתורה ויראת שמים, ובכך נהיה רצויים וטובים לפניו יתברך, ונוכה בקרוב לגאולת ישראלים ברחמים, אמן.

שבת שלום ומבורך
אבנר קזואס

צדיק אחד חזר מאומן אחרי ראש השנה ולא עושה כלום בבית. אשתו כועסת עליו ושואלת אותו "מה קורה?!", הוא עונה לה: "אני נח נח נח מאומן..."

במסעדה יוקרתית מתקיימת שיחה בין המלצר לזוג סועדים: "תרצו להזמין?" - "כן, בהחלט". "אנחנו ללא גלוטן, בלי ביצים, ללא לקטוז, ובלי בשר. מה אתה ממליץ לנו להזמין?" מונית...

בדיחה

"עיי קיום תורה ומצוות בעולם הזה - מכינים אנו את חלקנו לעולם הבא" (רבי נחמן מברסלב)

כתגם השבוע

ספרות ומדיה - המשך

ואם יבוא השואל ושאל: וכי בתורה אין סיפורי אלימות קשים? כגון קין והבל, או סיפורים של עריות כגון יוסף ואשת פוטיפר וכדומה?

נענה ונאמר: ראשית, את התורה כתב הקב"ה וכל המקרים שמובאים בה נובעים ממקום טהור. מה שאין כן בספרות הרגילה שאותה כתבו בני אדם שנוגעים בדחפים ורצונות. שנית, כשמספרים לילדים מאורעות מהתנ"ך מספרים להם אותם בהדרגה. למשל, מעשה קין והבל. בתחילה אומרים להם שהם התקוטטו. וכשהם גדלים קצת מסבירים להם שקין הרג את הבל. ורק כשהיו בוגרים הם ילמדו באיזה אופן זה נעשה.

וכן לגבי הסיפור עם יוסף ואשת פוטיפר. כשהילדים קטנים מסבירים להם שהיא רצתה להתחתן איתו והוא סירב, ורק כשהם גדלים מרחיבים להם קצת יותר בנושא, כפי הבנתם.

ועל זה אמר שלמה המלך: "חֲנֹךְ לְנֶעַר עַל פִּי דָרְכּוֹ גַם פִּי יִזְקֶיךָ לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה". כלומר, צריכים 'להאכיל' את הילד בקצב שלו. אי אפשר להעליט תינוק באבטיח, מתחילים עם התמיסות

ואחר כך עוברים למוצקים. גם ספרים וסיפורים דמיוניים התלושים מהמציאות לגמרי אינם מומלצים, מִפְּיֵן שהם משאירים את הילד בבועה שלא תועיל לו לעתיד. סיפורים כמו 'מלחמת הכוכבים' 'הארי פוטר' וכיוצא בזה לא מקדמים ולא מחנכים את הילדים.

הסיפורים הללו מרגילים את הילד לחיות בעולם של דמיון, וכשהוא יגדל יהיה לו קשה לצאת מזה. ההתנהלות שלו תהיה תלושה ולא מציאותית, כמו שאומרים היום: הוא חי בסרט. לעומתם, סיפורי הפעלה וחינוך, טובים שבעתיים.

ניתן דוגמא: רינה ילדה בכיתה ד', וכבר שבוע שהיא לא מגיעה ללימודים. וכל כך למה? מפני שהיא צריכה להרכיב משקפיים. היא פוחדת מתגובת החברות לכיתה, שעלולות לקרוא לה משקפופרית... מה עושים? מספרים לה סיפור שיעצים אותה ויפעיל אותה להגיע לכיתה עם המשקפיים, ונותנים לה כלים להתמודד עם התגובות של הילדות בכיתה.

הסופר חיים ולדר, כתב סדרת ספרים נפלאה ושמה 'ילדים מספרים על עצמם'. בספרים אלו הוא כותב בלשון הילדים שמספרים לילדים, על התמודדויות שונות שקורות לכולם בגילאי הילדות.

סיפור לשבת

המקובל ר' יהושע שרבאני זצ"ל

מסופר כי אחר פטירת המקובל ר' אברהם עדס, שתפילותיו עשו פירות תמיד ולא הושבו ריקם, היה הגאון ר' עזרא עטיה דואג בלבו, למי יפנו מעכשיו, מי יוכל לעתיר בעדס, וגילו לו בחלום: "לכו אל ר' יהושע שרבאני אשר נפתחו שערי שמים לתפילותיו."

בספר "אורח צדיקים" מובא כי בתקופת שלטון התורכי בארץ, גזר מושל העיר לפנות חלקים משכונת "בית ישראל" מתושביה כדי להפוך את האזור לשטח צבאי. תושבי המקום, וביניהם הרבה תלמידי חכמים וצדיקים ראו בדבר גזרה קשה בכך שיאלצו לגלות לשכונות מרוחקות ולהתנתק מאוירת חי תורה וקדושה ששררה בשכונת בית-ישראל.

בצר להם פנו לר' יהושע בבקשה שיבטל את הגזרה על ידי שיעטיר בתפילותיו כלפי שמיא. רבי יהושע נאות לכך וביקש להודיע שביום פלוני יתאספו הקהל בביה"כ לביטול הגזרה. כשהתאסף הציבור בבית-הכנסת, ניגש הצדיק לפני התיבה והחל לומר עימם את תפילת "והוא רחום" מתוך התחנון הנאמר בימי שני וחמישי. זמן קצר לאחר שסיימו תפילה זו, ירד הרב מהתיבה ופנה ללכת לדרכו.

נדהמו הקהל, שהרי חשבו כי מצפה להם יום ארוך של תיקונים ותפילות. אל מול פני הקהל פנה אליהם הרב ואמר: "אל תדאגו. הגזרה כבר בוטלה!". לא חלפו ימים אחדים, והנה נודע כי אותו מושל רשע שגזר את הגזרה התנגש חזיתית בקיר ונמחץ למוות ברכבו החדש, בזמן שלמד לנהוג. בכך בטלה הגזרה וירד העניין מעל הפרק.

בתקופת מלחמת ששת הימים, חכם יהושע היה גר בשכונת בקעה, ובנו היה גר בשכונת זיכרון משה, וכל אחד דאג לשלומו של השני. בנו שידע שאביו ודאי דואג לשלומו, משום כך למחרת ההפגזות מיד נסע לבקעה לבקרו, כשבנו נכנס לפתח הבית אמר לו אביו: "גילו לי בחלום שאתה תבוא אליי היום, ברוך הבא!".

הרה"ג עובדיה יוסף סיפר שפעם אחת בא לכותל המערבי ביום שישי בזמן השובבי"ם להתפלל, ומצא שם את ר' יהושע, וכשראה ר' יהושע את הרב, בענוותנותו ניגש אל הרב וביקש שיברך אותו. אמר לו הרב עובדיה: "כבודו יברך אותי, שאתה נמצא שבוע ימים בצום ובסיגופים". שכן כך הייתה דרכו של הרב בזמן שובבי"ם. באחת הפעמים, כשהיה בבית-הכנסת "אור החיים" בעיר העתיקה, התבודד עם בוראו והתפלל שיעזור לו לתת אוכל לעולליו, מפאת שמצבו היה דחוק ביותר. בהיותו סגור בחצר בית-הכנסת, נשען על מצחו, והנה רואה הוא אדם שלא מכירו, פותח את דלת החצר, נכנס ושם לו כסף בידו ויוצא ונעלם, האם היה זה אליהו הנביא?!

סיפר רבנו אליהו פנחסי על סיפר ששמע ממו"ר אביו, הרה"ג שמואל פנחסי ששמע מפי הרב שרבאני זצ"ל: באחד הימים נפוצה שמועה בין האברכים שהגאון החכם ר' יוסף חיים זצ"ל בכל מוצאי שבת זוכה לגילוי אליהו הנביא ולומד עמו, ולכן היה מסתגר בחדרו בעליה לבלי יוצא ובא, והיה כותב שם את חידושו.

החליטו האברכים לברר אם יש אמת בשמועה, וסיכמו ביניהם לשלוח את ר' יהושע שהיה נער והיה מבאי ביתו של הגאון (שזכה להיכנס לגאון בכל עת שיחפוץ, ללא צורך לבקש רשות תחילה) מצויד בקושיא חזקה, ויזרזוהו לילך אצלו במוצאי שבת ולהיכנס אצלו ישר בלא הודעה מוקדמת כדי שיזכה להציץ ולראות פני אליהו הנביא.

הלך ר' יהושע וכשהגיע אל העלייה טיפס במהירות, בעודו במדרגות, יצא ר' יוסף חיים מתוך חדרו ואומר: "באשר לקושיה הזו והזו התירוץ הוא כזה וכזה". וישלחהו ולא אפשר בידו לראות את המתרחש בחדרו.

(עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסיים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

